

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. Козлодуй, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя В. Петрешкова Ставарова

при участието на секретаря Валентина Ст. Гъркова
като разгледа докладваното от Галя В. Петрешкова Ставарова Гражданско дело № 20231440100060 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от Е. Б. М., ЕГН:*****, с.Рогозен,, против К. Е. С., с.Рогозен,, с правно основание чл.87, ал.3 ЗЗД, вр.чл.227, б.“в”ГПК, с която се моли съдът да постанови решение, с което на основание чл.87, ал.3 от ЗЗД да отмени дарението, поради това, че дарения не и дава издръжка, от която се нуждае, и развали договора за дарение сключен с нотариален акт №137, т.VI, рег. №8982, дело № 637/2022г. на Нотариус В.Митов, вписан в СВ КРС вх.рег. №1995, дв.вх.рег.1991, акт 130, том.V, дело 908/2022г., с дарен К. Е. С. на собствения и недвижим имот в с.Рогозен, общ.Хайредин, обл.Враца, а именно - Дворно място с площ 1486 кв.м, УПИ IV -200, кв.31, ведно с построената в него масивна жилищна сграда със ЗП 70 кв.м, масивна второстепенна сграда със ЗП 20 кв.м. и масивна второстепенна сграда със ЗП от 20 кв.м по плана на с.Рогозен.

В исковата молба се твърди, че ищцата е прехвърлила на ответника собствения си недвижим имот, подробно описан в ИМ с нотариален акт №137, т.VI, рег.№8982, дело № 637/2022г. на Нотариус В.Митов, вписан в СВ при КРС вх.рег.№1995, дв.вх.рег.1991, акт 130, том.V, дело 908/2022г., като го е дарила на внука си К. Е. С..

След сключването на този договор ответника е напуснал РБ и се намира на неизвестен адрес в Англия, където работи заедно със семейството си. Ищцата живее сама в имота, като преживява все по - трудно, тъй като няма достатъчно доходи. Твърди, че е поискала от ответника да и заплаща издръжка, за да може да съществува, но той е отказал да дава такава. Поради напредналата възраст на ищцата и претърпян от нея инсулт и множество заболявания, същата счита, че внука и очаква нейната смърт. Месечно ищцата плаща над 100лева за лекарства, 300лева за храна, заплаща и

отопление и електричество, при което получаваните от нея 650лева пенсия не и достигат за тези разходи и е принудена да търси други хора, които да се грижат за нея приживе, за което и е нужен имота, който е дарила на К. Е. С.. Иска се уважаване на иска.

В проведеното по делото о. с. з. процесуалния представител на ищеца адвокат М. моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан.

Счита, че от събраните по делото доказателства се е установило наличието на материалноправните предпоставки по смисъла на чл. 227, ал.1, б."в"ЗЗД за уважаване на предявения иск за отмяна на процесното дарение. Навежда доводи, че по делото е установено, че: е бил сключен договор за дарение, по силата на който ищцата е дарила на ответника процесния имот; че ищцата е възрастна жена в напреднала възраст и във влошено здравословно състояние; че многократно е търсила ответника, за да поиска от него грижи, помощ и преди всичко финансова помощ, тъй като получаваните от нея средства са недостатъчни за ежедневната ѝ издръжка и нужди. Твърди, че ищцата получава доходи единствено от пенсията си, която е по-ниска от месечната сума, необходима за издръжката ѝ. Поради изложеното моли съда да уважи предявения иск и да присъди разноски.

В дадения от съда срок особеният представител на ответника не е депозирал отговор на ИМ.

В проведеното по делото о. с. з. особеният представител на ответника адвокат Л., счита, че искът е допустим. Не оспорва обстоятелството, че ищцата е дарила процесния недвижим имот на ответника. Счита, че спора описва един комплициран житейски случай, ищцата е вдовица, което я е принудило да подари процесния имот на ответника К., който е неин внук – син на осиновена дъщеря. Надарения К. С. не е полагал грижи за Е., от месец септември 2022 година със семейството си е бил извън България. От друга страна за ищцата няма друг човек, който да се грижи и е приютена от лице, което и е приятел. Моли да бъде постановен съдебен акт по справедливост.

Моли да му бъде преведена сума за възнаграждението по оказаната правна помощ.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Видно е от представения по делото нотариален акт №137, т. VI, рег. №8982, дело №637/2022г. на Нотариус Валентин Митов, вписан в СВ при КРС с вх.рег.№1995, дв.вх.рег.1991, акт 130, том.V, дело 908/2022г. ищцата Е. Б. М. е дарила на внука си К. Е. С. собствения си недвижим имот в с.Рогозен, общ.Хайредин, обл.Враца, а именно - Дворно място с площ 1486кв.м, УПИ IV-200, кв.31, ведно с построената в него масивна жилищна сграда със ЗП 70кв.м, масивна второстепенна сграда със ЗП 20кв.м, и масивна второстепенна сграда със ЗП от 20 кв.м по плана на с.Рогозен.

След сключването на този договор внукът и К. Е. С. е напуснал РБ и се намира на неизвестен за ищцата адрес в Англия, където работи заедно със семейството си.

От приложеното по делото разпореждане № 06224620469/30.09.2022г. на Териториално поделение, Враца на НОИ се установява, че получаваните от

ищцата доходи за пенсия от 01.10.2022г. е в размер на 663.80 лв. Личната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал.1, 2 КСО (100.00%) - 663.80 лв.; Личната социална пенсия за инвалидност по чл. 90 на КСО (25.00%) - 28.25 лв.

Месечен размер на пенсията и добавките 650.39 лева, добавка по чл. 74, ал. 1 КСО и добавка за чужда помощ е в общ размер на 794,57 лева.

Видно е от представената по делото декларация за семейно и материално положение и имотно състояние /л. 6/, че ищцата е декларира, че същата е с определена 50% трайна намалена работоспособност, което не и позволява да работи и да реализира доходи от трудова дейност. Поради тази причина същата разчита единствено на доходите, които получава от отпусната пенсия в размер 650.00лв., които са и единствените и доходи. Здравословно състояние на ищцата е след прекаран мозъчен инсулт и приема редица медикаменти.

От друга страна ищцата не притежава имоти и земи от които да получава доходи и да се издържа, поради което е принудена да разчита на получаваната пенсия. От приложената декларация е видно, че е вдовица и не може да разчита на помощ от съпруг.

От изложеното в исковата молба и факта, че ищцата е с прекаран мозъчен инсулт, се установява, че месечно заплаща над 100 лева за лекарства, още 300 лева за храна, освен това заплаща и отопление и електричество.

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свидетелката З.И.К.

Свидетелката З.И.К сочи, че е първа братовчедка на ищцата Е., двете са деца на двама братя. К. е внук на Е., син на дъщеря ѝ, която е ищцата е осиновила. Ответникът К. С. не е виждала от доста година.

Независимо, че с ищцата не живеят в едно населено място непрекъснато поддържат връзка. По телефона се чуват всеки ден. Свидетелката разказва, че преди пет години ищцата е прекарала инсулт. Лежала е в болница в гр.Бяла Слатина. Тогава е била при нея и е седяла цяла седмица в дома и. Излага, че Е. е живяла в село Рогозен в къщата, а ответника К. и съпругата му не са били в Рогозен, живели са в чужбина. Преди една – две години са се прибрали.

Съобщава, че Е. Б. е вдовица от 15 години, и при нея идвал приятел, но живеела сама. Сега този човек я е приел при него в дома си. Септември месец 2022 година е дарила на внука си къщата в която живее. Тази къща е закупена лично от Е. Б.. За това свидетелката разбрала от съпругата на К. – Д.И. Пред нея Иванова споделила, че не искат Б, човека, който е посещавал Е. и се е грижил за нея.

Свидетелката твърди, че само и единствено той се грижи за ищцата, продължава да се грижи и към настоящия момент, тъй като тя е при него. Свидетелката при разговор с Д.И лично е станала свидетел на цинично отношение към ищцата.

За приятеля на ищцата Б съобщава, че той се е грижил за нея петнадесет години, работлив е и не ги е обидил с нищо. Д.И е казала, че не иска да го вижда и след ката къщата е записана на съпруга и, тя ще я изгони от нея. За Е.

казала, че е тръгнала по лош път.

От свидетелските показания се установява, че К. С. и семейството му не са се грижили за ищцата, тъй като са били в чужбина, не са и давали пари, не са полагали никакви грижи за нея. Съпругата на дарения я изхвърлила на улицата, заедно с дрехите и. Приятелят на ищцата Б минал с колелото, бил ходил да ѝ купува хляб и я прибрал при него. Свидетелката споделя, че ищцата е ходила с молба да остане да живее при нея, но тя и казала, че не може да живее с друг човек в една стая и ищцата останала само една вечер.

Според свидетелката К., Е. Б. има нужда от постоянни грижи, не чува, трепери.

След подаване на молбата за образуване на настоящето дело майката на К. и се обадила и заплашила свидетелката, като и казала „виж какво искаш ли да дойда на Гложене и да те рендосвам“. Казала, че не иска Б, и да не и се бърка, че ще я запалят.

К. С. също и се обадил от Англия, но тя не успяла да му вдигне телефона, след което получила заплашително, съдържащо цинизми съобщение. Съобщила на сина си и той и забранил да говори с Е. и да се занимава с нея. А К. били предупреден да не се занимава със К..

Ответникът К. С. не е изпращал нито парични средства, нито хранителни продукти - абсолютно нищо, освен, че не полагал грижи към ищцата, продължавал да иска средства от нея.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достига до следните правни изводи:

Дарението е едностранен безвъзмезден договор, чрез който дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема. В случай, че дареният отказва да даде на дарителя издръжка, от която последният се нуждае, дарението може да бъде отменено по съдебен ред на основание чл.227, ал.1, б."в" ЗЗД. Моралното задължение се трансформира в правно задължение за даване на издръжка при настъпване на определени в закона обстоятелства, а именно изпадане на дарителя в нужда, отправено от негова страна до надарения искане последният да му дава издръжка.

За успешното провеждане на предявения иск в процеса ищеца, при условията на пълно и главно доказване, следва да установи следните предпоставки: възникнало по силата на договор за дарение правоотношение между страните за безвъзмездно преминаване на правото на собственост върху недвижим имот от правната сфера на дарителя в правната сфера на дарения; че дарителя имат трайно и обективно съществуващ недостиг от средства за издръжка, в резултат на който получаваните от него материални средства не покриват осигуряващи нормалното му човешко съществуване разходи; че е поискал такава от дарения, а последният е отказал да даде издръжката, която му е поискана, включително и, че за ответника е налице възможност да заплаща поисканата издръжка.

В случай на установяване на горните предпоставки, в тежест на ответника е да установи, че е заплащал поисканата му от дарителя издръжка.

Не е спорно по делото, че с нотариален акт №137, т.VI, рег. №8982, дело №637/2022г. на Нотариус Валентин Митов, вписан в СВ при КРС с вх.рег.

№1995, дв.вх.рег.1991, акт 130, том.V, дело 908/2022г., ищцата е дарила на ответника процесния недвижим имот.

Страните не спорят и, че ищцата е поискала от ответника заплащане на издръжка.

Няма спор между страните и, че дарителката освен от пенсията си не реализира други доходи.

Спорно по делото е дали ответникът може да дава нужната издръжка на ищцата.

В теорията и съдебната практика по приложение на иска по чл. 227, ал. 1, б. "в" ГПК се приема, че нуждата от издръжка следва да се преценява с оглед фактическите обстоятелства на всеки конкретен случай, като съдът следва да вземе предвид личността на дарителя, неговите конкретни битови и здравословни нужди, индивидуални потребности, социална среда, както и условията на икономическия живот в страната.

Нуждата от издръжка по смисъла на чл.227, ал.1, б."в" ЗЗД следва да се установи и при съпоставка между средствата, с които дарителят разполага или може да ползва /определени в цифрова величина/ и конкретна сума, която му е необходима за покриване на специфичните му нужди. Установи се, че линията на бедност за страната е определена за 2023г. е в размер на 504 лева. Общият установен по делото доход от пенсии на дарителката е в размер на 794,57лева, т.е. доста нисък съобразно нейните конкретни битови и здравословни нужди, индивидуални потребности, и условията на икономическия живот в страната.

Установеното от писмените доказателства по делото, че доходът на ищцата е недостатъчен да се издържа от получаваните от нея средства се подкрепя от събраните гласни доказателства, разпит на свидетелката З.И.К, които съдът кредитира при условията на чл.172 ГПК като логични и последователни, от които се установява, че ищцата е с влошено здравословно състояние, след прекаран мозъчен инсулт и се нуждае от прием на редица медикаменти, същата е изгонена от процесния недвижим имот от дарения и неговото семейство, приятел я е приел в дома си и полага грижи за нея, през последната година е осигурявал част от нужните ѝ консумативи /лекарства, дърва за огрев и храна/.

Не се твърди и установява по делото дарителката да има други доходи освен от получавана от нея пенсия. Съдът отчита факта, че ищцата е в твърде напреднала възраст – на 81г., което логично обуславя изводът, който се установява и от доказателствата по делото, че същата е във влошено здравословното състояние и е налице невъзможност да реализира странична дейност, от която да получава съществени доходи. С оглед общата икономическа обстановка в страната, получаваният от нея доход от пенсия е видно, че не би могъл да осигури пълноценно покриване на жизнените ѝ нужди в битов план от разнообразна храна и лекарства, които да ѝ осигурят нормален живот. Това налага извод, че дарителката е изпаднала в трайна нужда от предоставяне на издръжка.

Спорно по делото е дали след като ищцата е изпаднала в трайна нужда от предоставяне на издръжка надареният е бил способен да ѝ я даде, без да постави себе си в по- неблагоприятно положение. Съгласно ТР №

1/21.10.2013 г. на ОСГК, правото на дарителя да иска отмяна на дарението възниква, когато е налице обществено укоримо поведение на надарения, което съставлява непризнателност, т. е. когато отказът му да дава издръжка е неоправдан. Когато надареният е в обективна невъзможност за престиране, респ., когато предоставянето на издръжка ще накърни задоволяването на собствените му минимални нужди и тези на лицата, на които дължи издръжка по закон и цялостното му поведение сочи, че изпълнява моралното си задължение за признателност към дарителя, то предпоставките за отмяна на дарението на основание чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД не са налице.

Съгласно мотивите на ТР № 1/21.10.2013г. на ОСГК обективна невъзможност за изпълнение няма да има, когато дареният е в състояние да задоволи собствените си нужди и тези на лицата, към които е задължен по закон с останалите си доходи и имущество, или с тези, които би могъл да реализира, ако положи всички усИ., изисквани от дължимата грижа и добросъвестността. При подобни обстоятелства отказването на издръжка ще бъде проява на непризнателност. Установява се по делото, че ответникът е на 37 години и дължи издръжка на едно дете. Същият живее и работи в чужбина със семейството си.

С оглед на така събраните доказателства съдът намира, че ответникът, който е в трудоспособна възраст, без данни да страда от заболяване, което да му пречи да полага труд не е положил дължимата грижа и добросъвестност да покрие своите нужди и тези на дарителя, поради което и отказването на даване на издръжка е акт на непризнателност.

Съдът намира и, че цялостното поведение на ответника сочи, че същият не изпълнява и моралното си задължение за признателност към ищцата. От събраните по делото доказателства категорично се доказва, че ищецът се е дезинтересирал от своята баба, не ѝ помага физически, не я посещава, с което да я подпомогне емоционално, дори я е изгонил от дома, който тя му е дарила, като я е оставил да се справя сама и с помощта на чужди хора, независимо, че същата е в тежко здравословно състояние.

При горните доводи, предявеният иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД е основателен, поради което същият следва да бъде уважен.

По делото своевременно е направено искане за присъждане на разноски от ищеца. С оглед изхода на спора на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 200,00 лева.

На основание чл.78, ал. 6 ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на КРС сумата в общ размер от 628.45 лева, от които 426.33 лева за особен представител и 202.12 държавна такса.

Така мотивиран по изложените съображения, Козлодуйският районен съд, първи състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ дарение, обективирано в Нотариален акт №137, т.VI, рег. №8982, дело № 637/2022г. на Нотариус В. Митов, вписан в СВ КРС вх.рег.

№1995, дв.вх.рег.1991, акт 130, том.V, дело 908/2022г., с който Е. Б. М., ЕГН:*****, с.Рогозен,, е дарила К. Е. С. с недвижим имот в с.Рогозен, общ.Хайредин, обл.Враца, а именно - Дворно място с площ 1486 кв.м, УПИ IV -200, кв.31, ведно с построената в него масивна жилищна сграда със ЗП 70 кв.м, масивна второстепенна сграда със ЗП 20 кв.м. и масивна второстепенна сграда със ЗП от 20 кв.м по плана на с.Рогозен, поради отказ на дарения да даде на дарителката издръжка, от която тя се нуждае, по предявения иск от Е. Б. М., ЕГН:*****, срещу К. Е. С., ЕГН *****, на основание чл.87, ал.3 от ЗЗД във вр. чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД.

ОСЪЖДА К. Е. С., ЕГН *****, с.Рогозен,, да заплати на Е. Б. М., ЕГН:*****, с.Рогозен,, сумата от 200.00лв., представляваща сторени по делото разноси за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА К. Е. С., ЕГН *****, с.Рогозен,, да заплати на Районен съд, Козлодуй, сумата в размер на 628.45 лева, от които 426.33лева - за особен представител и 202.12държавна такса, представляващи сторените по делото разноси, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се публикува съгласно ВПОПСА в КРС.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____